

Opstel Maatschappijleer Problemen in de zorg

Opstel door een scholier
1074 woorden
18 jaar geleden

★ 6,1

92 keer beoordeeld

Vak

Maatschappijleer

Problemen in de zorg

Op dit moment zijn er in ons land grote problemen in de zorg: een tekort aan huisartsen, verpleegkundigen, tandartsen; te lange wachtlijsten voor operaties, voor thuiszorg...

Eigenlijk teveel problemen, zeker voor een ver ontwikkeld en goed welvarend land als Nederland. Al die problemen hangen samen, de te lange wachtlijsten voor thuiszorg bijvoorbeeld worden veroorzaakt door een tekort aan verpleegkundigen.

Toch wilde ik het nu een probleem in het bijzonder uitlichten: de te lange wachtlijsten voor operaties.

Het probleem

De wachtlijsten in ons land voor operaties zijn te lang. Als je in Nederland woont en van de trap af valt, moet je soms maanden wachten voor ze je rug weer goedzetten, maanden die gepaard gaan met veel pijn, zonder dat je iets kan doen. Als iemand een spoedoperatie nodig heeft, kan dat zelfs nog enkele dagen duren.

Daarnaast is het zo dat in sommige ziekenhuizen de wachtlijsten veel langer of juist korter zijn dan in anderen. Als je in Amsterdam woont, moet je bijvoorbeeld 3 maanden wachten voor dezelfde operatie waar je in Maastricht al na 3 weken aan de beurt bent.

Wat ook het geval is, is dat sommige mensen met een hogere positie in de samenleving eerder aan de beurt komen dan anderen. Neem bijvoorbeeld Prins Claus, hij krijgt gelijk alle hulp die hij nodig heeft, terwijl er andere mensen met dezelfde klachten op een wachtlijst staan. Hij mag ook in het ziekenhuis verblijven voor observatie, terwijl anderen naar huis moeten wegens een tekort aan bedden.

Het probleem is dus dat sommige mensen belachelijk lang op een operatie moeten wachten en dat andere veel eerder aan de beurt komen, omdat ze in een ander ziekenhuis geholpen kunnen worden, of omdat ze een belangrijkere positie in de samenleving hebben.

Sociaal of politiek probleem?

In het geval van te lange wachtlijsten is het een sociaal en een politiek probleem.

Het is een sociaal probleem omdat iedereen ermee te maken heeft, of kan krijgen. De ziekenhuizen, artsen, de patiënten, en familieleden van die patiënten. Maar ook de rest van de bevolking, want het kan iedereen wel overkomen.

Het is ook een politiek probleem, omdat de regering ongeveer de enige is die er echt iets aan kan doen. Zij kunnen ziekenhuizen dwingen de wachtlijsten in te korten door samen te werken of zo. Ze vergaderen wel

in die Tweede Kamer over dit onderwerp, maar er wordt niet echt actie ondernomen, en ondertussen groeien de wachtlijsten maar door. Nu met de verkiezingen in de buurt komen ze ineens met allerlei ideeën en oplossingen, maar zal er na de verkiezingen weer alleen maar vergaderen, of zullen ze nu ook echt iets eraan gaan doen?

De betrokken groepen.

De drie groepen die hierbij betrokken zijn, zijn de ziekenhuizen, artsen en dergelijke, de patiënten, en de regering.

De ziekenhuizen zitten met die wachtlijsten en kunnen er niet veel aan doen, ze kunnen nou eenmaal niet iedereen tegelijk helpen. Zeker niet door het artsentekort.

De patiënten zijn natuurlijk ook hierbij betrokken. Zij zijn het slachtoffer. Ze moeten vaak maanden wachten en in die maanden extra pijn lijden.

De regering hoort ook bij de betrokken groepen, want, zoals ik al eerder suggereerde, zijn zij de enige die echt iets kunnen veranderen aan deze situatie.

Als belangrijkste groep kan ik er twee aanwijzen. Ten eerste de patiënten, omdat er meer aandacht aan hen geschonken moet worden. Ten tweede de regering, omdat zij iets aan deze situatie kunnen veranderen.

Opvattingen van de drie groepen.

Alliedrie hebben ze een andere kijk op de situatie.

De ziekenhuizen doen waarschijnlijk erg hun best om de wachtlijsten in te korten, maar door het artsentekort kan niet iedereen tegelijk geholpen worden. Als het artsentekort verholpen zou worden...

Maar voor het artsentekort zijn er dus meer artsen nodig, en die kan je niet zomaar van de straat halen.

De patiënten zijn toch echt het slachtoffer hier. Ze wachten en wachten, staan machteloos tegenover de ziekenhuizen en regering, ze kunnen wel klagen, maar dan worden ze misschien helemaal niet meer geholpen.

De regering bekijkt het en geeft toe dat het een probleem is. En verder?? Met oplossingen komen ze niet echt. Ten minste, in de afgelopen jaren is er nog niet iets ondernomen waardoor het probleem opgelost is.

Mogelijke oplossingen van de verschillende groepen.

De ziekenhuizen hebben die wachtlijsten door het artsentekort. Als dat dus opgelost zou worden, zouden die wachtlijsten langzamerhand verdwijnen, maar je kan niet zomaar een gepensioneerde arts herintrede laten doen. En even een instroomcursus voor artsen is waarschijnlijk ook niet zo'n goed idee. Voor meer artsen zijn meer studieplaatsen nodig, want in principe zouden er genoeg artsen zijn, als alle mensen die zich jaarlijks aanmelden voor de studie geneeskunde ook daadwerkelijk arts werden. Maar voor meer studieplaatsen zit je weer met een begrotingstekort en een tekort aan leraren, en zo val je val het ene probleem in het andere.

De patiënten hebben niet echt de mogelijkheid om met een oplossing te komen. Ze staan in een hulpeloze positie tegenover de rest. Het enige wat ze kunnen doen, is wachten.

De regering zoekt naar oplossingen, maar wordt het meestal niet eens. Het enige waar onze minister van Volksgezondheid zich mee bezighoudt is de euthanasiepill. Nou ja, het zal de wachtlijsten ook wel verkorten....

Eigen oplossing

Een eigen oplossing kan ik niet echt bedenken. Het is nou eenmaal zo het hier niet om een duidelijk probleem gaat. Want wij kunnen niet alleen de wachtlijsten inkorten zonder daarbij ook naar het artsentekort te kijken en daardoor weer naar tekort aan verpleegkundigen, studieplaatsen en tekort aan leraren en ga zo maar door.

Wat de regering volgens mij kan en moet doen, is een soort nationale wachtlijst maken. Dus alle mensen staan op een wachtlijst, en een ziekenhuis krijgt gewoon de bovenste, een gevolg is dan weer dat sommige mensen heel ver moeten reizen, maar ik denk dat iedereen daardoor gelijke kansen heeft.

Wat ik echt heel erg vind is dat sommige mensen voorrang krijgen. Ieder mens is gelijk en ieder mens heeft gelijke rechten en moet gelijk behandeld worden. Ik vind dat je geen mensen voor kan laten gaan, want waar trek je dan een grens tussen de mensen die op een wachtlijst moeten en mensen die wel meteen geholpen mogen worden?

Dus eerst moet de regering er voor zorgen dat de wachtlijsten in ieder geval niet meer groeien. Dan kunnen ze gaan zoeken naar een goede oplossing, ik denk het tekort aan artsen en verpleegkundigen verminderen, maar dan stuit je weer op allerlei andere problemen, dus het zal nog heel lang duren. Ondertussen kunnen wij alleen maar wachten...